

Crew 15 XXL te Keflavik

Akoestische concentratie

De Delta III was en is misschien nog steeds , een groot platform onder de zeespiegel in de vorm van een enorme onderzeeboot.

Aan boord bevonden zich zestien ballistische projectielen die elke plaats op aarde konden treffen. Voor alle zekerheid hadden ze op elk projectiel vijf afzonderlijke zeer krachtige kernkoppen geplaatst om het effect aldaar zo groot mogelijk te maken.

Er voeren een aardig aantal van deze jongens rond in de koude oorlog en het was dus nodig dat de positie van hen constant bekend was. Dit om een onverwachte aanval in de kiem te kunnen smoren.

Op een dag kregen wij met bemanning 15, met de Orion, zo een stoute jongen te spotten. Nu was deze vanwege zijn positie, niet ver van IJsland, een soort van vreemde eend in de bijt.

Het contact was misschien een beetje twijfelachtig, maar we werden er toch op af gestuurd. Ik had twee leerlingen VOB en ook de cockpit en het tactische gedeelte waren goed bezet. Via de foto na het verhaal zal ik proberen een ieder te benoemen.

We gingen airborne en strooiden ons patroon met sonar boeien. Vanwege de relatief korte afstand tot het vaste land kregen wij vele contacten binnen die we konden relateren aan niet het doel zijnde.

Al met al, het was niet makkelijk, maar dank zij de uiteraard voortreffelijke vakkennis (hum)van onze bemanning wisten wij hem er uit te zeven en te lokalizeren. (Als je jezelf niet kietelt, doet niemand het).

Toen we weer op weg naar huis gingen en nog een keer "On Top" kwamen, zagen wij ver beneden ons een klein oppervlakte contact varen.

Mij hart stond stil, had ik dan een vissersbootje na gezeten? Na bestudering via diverse kijkers werd duidelijk dat de DeltaIII met zijn masten aan de oppervlakte voer. Pfffffffff!!!!